Arbetslösheten i Belgien

DEN ARBETSLÖSHET som under andra halvåret 1948 allt starkare framträdde i Belgien nådde sin kulmination hittills strax före årsskiftet, då antalet arbetslösa översteg 300.000. Denna siffra måste ses mot bakgrunden av vissa tillfälliga omständigheter. Dels är arbetsmarknaden svagast mitt i vintern; i januari 1947 och 1948 fanns omkring 135.000 arbetslösa, trots att några månader förut och efteråt praktiskt taget full sysselsättning ansågs råda. Dels fick omkring 40.000 belgier som normalt arbetar i norra Frankrike arbetslöshetsunderstöd, då de strejkade på grund av sina efter belgiska förhållanden alltför låga löner. I mitten av februari 1949 hade siffran sjunkit till omkring 250.000. Även denna siffra är emellertid hög. Närmast till hands ligger det att jämföra den med antalet socialförsäkrade, dvs. det antal personer som har laglig rätt till arbetslöshetshjälp vid behov — detta antal är nära två miljoner. Det bör emellertid påpekas att omkring 60.000 personer på grund av platsbyte, omställning osv. är arbetslösa även vid s. k. full sysselsättning. Tar man hänsyn till detta och till den normala försämringen i läget under vintermånaderna, kan den "extraordinära" arbetslösheten antas omfatta 100.000—120.000 personer.

Jämförelser med tiden före andra världskriget är inte lätta, främst därför att det antal personer som hade laglig rätt till understöd och alltså vid arbetslöshet redovisades på samma sätt som nu var vida mindre; strax före kriget var detta antal blott en miljon, alltså endast hälften av motsvarande antal enligt gällande lagstiftning. Detta förklarar att de officiella siffrorna på arbetslösa för krisåren 1933—1935 var endast något över 200.000, medan det verkliga antalet arbetslösa ostridigt översteg 350.000. Under de utpräglade åren av högkonjunktur 1936—1938 var siffran på arbetslösa i genomsnitt 150.000. Endast under ett par år efter kriget har i realiteten full sysselsättning förelegat, med ett genomsnittligt antal arbetslösa på ungefär 70.000.

Arbetslösheten framträder inte generellt. Inom den väldiga metallindustrin är produktionen i full gång. Delar av textilindustrin jämte en rad andra mindre omfattande industrier, såsom glas- och diamantindustrin, är emellertid hårt drabbade. Det kan inte påstås att krisen genomgående gäller exportindustrierna — desto mindre som praktiskt taget alla belgiska industrier av någon betydelse arbetar för export —, men vissa lyxbetonade och på export särskilt inriktade industrigrenar är relativt svårt träffade.

Varpå beror arbetslösheten — eller rättare sagt varför har det korta skedet av full sysselsättning följts av relativt stor brist på arbete? Vissa allmänna förutsättningar kan anges utan att man därmed kommer en lösning avsevärt närmare: de länder som önskar importera har ont om dollar och belgiska franc, avsättningen på den inhemska marknaden försväras av att de särskilda behov som knappheten och förödelsen under kriget framkallat nu i huvudsak är tillgodosedda. Mera partipolitiskt färgade förklaringar förekommer. Kommunisterna ordar om produktionens felaktiga inriktning och Belgiens insnärjande i Västerns ekonomiska system genom Marshallplanen samt kräver en socialiseringsaktion i stor stil; bland liberalerna påstås stundom att de höga skatterna hämmar näringslivet och att detta, trots den relativa friheten, i alltför hög grad dirigeras från statens sida. Talar man med belgiska politiker och studerar man de stora arbetslöshetsdebatterna i kammaren förra veckan — som alltid tillgängliga i officiellt tryck efter en dag — blir dock intrycket att motsättningarna mellan de demokratiska partierna är tämligen begränsade och konkreta. Den liberala oppositionens målsman, van Glabbeke — förutvarande inrikesminister och ledare av de liberala fackföreningarna — anklagar regeringen för att alltför sent ha uppfattat lägets allvar, för inställandet av de offentliga arbeten som före 1948 tjänade som en säkerhetsventil, även om de blott sysselsatte bortåt 10.000 arbetare, för att vid handelsförhandlingar icke tillräckligt ha hävdat Belgiens intressen. Regeringen — Spaak, de Groote, Troclet — tillbakavisar vissa skildringar av arbetslösheten som överdrivna, förnekar kritikens riktighet eller söker reducera dess betydelse, betonar sin iver att skrida till effektiva motåtgärder. Att i de specialfrågor det här gäller söka uttrycka en bestämd personlig uppfattning vore för en utlänning absurt.

Det viktiga är att erinra om att regeringen annonserat ett krisprogram som i sina huvuddrag har stöd även från liberalt håll. Sex miljarder franc upplånade medel och 2,5 miljarder erhållna enligt Marshallplanen skall användas till offentliga arbeten av skilda slag, vägar, hus och hamnar i första rummet. Över en fjärdedel av beloppet avses för husbyggnad, varvid i huvudsak enskilda organisationer skall vara verksamma under regeringens kontroll. Bland annat skall över 20.000 enfamiljshus uppföras i denna ordning. Genom den direkta minskning av arbetslösheten som sålunda kommer till stånd och den stimulans till annan produktion som härav blir en följd beräknas en stor del av den extraordinära arbetslösheten bli bemästrad.

En rad andra faktorer som till viss del är beroende av statsledningens politik räknar man också på såsom hjälpmedel vid krisens övervinnande. Under våren och sommaren kan såsom alltid en av årstiden betingad förbättring väntas inträda. Handelsförbindelserna med vissa områden — särskilt England och Bizonien — bör enligt slutna överenskommelser öka exporten inom den närmaste tiden. Vid tillämpning och avslutande av handelsavtal kan de mest utsatta industriernas intressen tillgodoses; i samband därmed förutses möjligheten av ett licenssystem som i viss mån ökar den statliga dirigeringen. En del arbetare kan bli placerade i England och Holland. Inom några industrier har krisen redan lett till prissänkningar, och detta förhållande antas skola påverka avsättningen, och särskilt exporten, i gynnsam riktning.

Arbetslöshetsunderstöden uppgår för närvarande i genomsnitt till omkring 50 procent av löneinkomsten. Alla fackföreningar, socialistiska, katolska och liberala, har begärt en höjning till 60 procent. Regeringen kommer med säkerhet att i viss utsträckning godta detta krav. I samband därmed förutses någon skärpning av villkoren för erhållande av understöd; allmänt antas att enligt gällande bestämmelser några tiotusental får understöd utan trängande behov. Även denna reform väntas medverka till en förbättring av läget.

Belgierna har emellertid klart för sig att deras öde, intimare än kanske något annat västeuropeiskt folks, är knutet vid utvecklingen ute i världen. Ett land som är det mest industrialiserade i världen och som exporterar 40 procent av sin industriproduktion kan inte lockas av ekonomisk självhushållning. Om Marshallplanen lyckas och i dess tecken den västeuropeiska ekonomin förbättras på samarbetets och enighetens grundval, är Belgiens framtida välstånd säkrat. Om så inte sker blir Belgien — industri- och exportlandet framför andra — hårt drabbat. Därför är de belgiska ledarna, oberoende av partifärg, nationellt och internationellt anhängare av en socialt färgad liberalism.

Herbert Tingsten

dessa sidor av utbildningen har beaktats vid planläggandet av den stora skolreform som håller på att utarbetas. Men innan denna kommit till stånd och innan tillräckligt mycket personal färdigutbildats efter dessa nya linjer — och det torde dröja länge — kvarstår problemet med lärarbristen. Det tycks då vara önskvärt att söka lösa det, inte med ett provisorium, utan på en väg som tryggar lärartillgången på längre sikt. Det är önskvärt från samhällets synpunkt, för vilket det är av största vikt att undervisningens nivå inte sänks, från rektorernas, som kämpar med lärarbristen, och från de studenters som aspirerar på lärarbanan.

Den pedagogiska utbildning som är obligatorisk för filosofisk ämbetsexamen är på vissa håll otillräcklig och ineffektiv. Den ytterligare utbildning som provåret ger är därför tills vidare nödvändig. Men provåret innebär för den blivande läraren svåra problem. Han är i regel i 30-årsåldern och har i många fall familj. Hans föregående verksamhet som vikarie eller extralärare har varit otrygg i ekonomiskt avseende och utgör ingen ekonomisk basis för det i det närmaste inkomstlösa provåret. Det är uppenbart att detta år, som utom de krav det ställer på den blivande lärarens kraft och energi även medför ekonomiska bekymmer, i många fall ökad skuldsättning, måste avskräcka en aspirant som i övrigt har håg och fallenhet för lärarbanan. För realstudenter och för universitetsstuderande i vetenskapliga ämnen öppnar sig många andra möjligheter till yrken med högre inkomster och en tryggare tillvaro, och man måste förstå att de hellre söker sig till sådana. Detsamma gäller, ehuru i mindre utsträckning, även studerande i humanistiska ämnen.

Genom en aktion av Sveriges yngre läroverkslärares förening infördes för ett par år sedan ett arvode av 2.000 kr. åt läraraspirant som genomgick provår. Förut hade ingen ersättning utgått. Nu har föreningen framlagt ett förslag om höjande av arvodet till 6.400 kr., och detta förslag tillstyrktes av skolöverstyrelsen. Ecklesiastikministern ansåg sig emellertid, med hänsyn till de ökade utgifterna för statsverket (c:a 700.000 kr.), inte kunna framlägga förslaget för 1949 års riksdag. Det är att märka att förslaget inte berördes av lönestoppet, då det avsåg bestridande av utbildningskostnader, inte höjning av löner. I föreningens kommentar till ecklesiastikministerns avslag heter det bl. a.: "En kontinuerlig, på längre sikt planerad utbyggnad av undervisningsväsendet åsamkar statsverket mindre utgiftsökning än en forcerad upprustning, då nödläget har tagit större proportioner."

Förbättring av villkoren under provåret, en bättre ordnad befordringsgång och över huvud tryggare förhållanden för läroverkslärarna borde kunna öka rekryteringen till yrket och trygga lärartillgången på längre sikt. Den utväg som rektor Nilsson föreslagit måste betraktas som en nödfallsåtgärd, som i alla händelser blott tillfälligt kan lätta trycket.

En ny vägförbindelse skall snarast ordnas mellan det centrala Sundbyberg och det på nyåret inkorporerade samhället Ursvik. Den nya vägen kommer att i huvudsak följa en äldre, inte underhållen väg norr om Lötsjön, men den skall rätas ut och jämnas.

Annons.

Gå över mattorna med kritisk blick, så ser Ni att det fordras en extra kraftig rengöring, som Ni inte kan göra själv hemma. Anlita Saltsjöbadstvättens resurser, Sveriges största mattservice. Ring om hämtning, namnanrop "Saltsjöbadstvätten".

Kuppberedskapen ej bra, anser ÖB

Frågorna om kuppberedskapens ordnande samt möjligheten att i fredstid inkalla ordinarie krigsförband bör snarast bringas till lösning, framhåller överbefälhavaren, general Jung, bl. a. i sitt yttrande till 1948 års värnpliktskommittés utredning av vissa värnpliktsfrågor.

Bestämmelsen om att skyldighet att fullgöra beredskapsövning upphör sedan ett och ett halvt år förflutit efter avslutande av första tjänstgöring anser ÖB medföra avsevärda nackdelar. På grund härav och för att möjliggöra en kontinuerlig beredskap kan i allmänhet endast en årsklass i sänder beordras fullgöra beredskapsövning. Detta innebär att större enheter än kompanier i regel icke kan organiseras med den för krigsförbanden avsedda ordinarie personalen. Erfordras större enheter, specialförband eller lokalförsvarsförband, måste f. n. inkallelse ske med stöd av värnpliktslagen paragraf 28, som reglerar inkallelser vid krig eller krigsfara. En önskvärd avlösning av förbanden kan likaledes ej ske, vilken medför en orättvis fördelning av tjänstgöringstiden.

Krav om lagändring om offentligt försvar

Advokatsamfundet har vänt sig till regeringen för att få en ändring i bestämmelserna i rättegångsbalken att om flera döms för medverkan till samma brott eller för brott som äger samband med varandra, skall de dömda solidariskt svara för kostnaderna för bl. a. offentlig försvarare. Om av flera i ett mål tilltalade en begär offentlig försvarare och de övriga icke, får följaktligen de som inte har försvarare bidra till den förstnämndes försvarskostnader. Detta förhållande har väckt ovilja och uppseende. Man har funnit det oriktigt att en tilltalad som exempelvis av sparsamhetsskäl inte anser sig böra begära offentlig försvarare trots detta får betala för en annan i målet tilltalad. Särskilt upprörande måste saken te sig för en tilltalad som har en motsatsställning till den vilken utnyttjar rätten att erhålla offentlig försvarare och som sålunda får betala för detta försvar oaktat det väsentligen varit inriktat på att visa vilket ansvar som åvilar den eller de övriga i målet tilltalade.

Masreliez-utställning

Orestes och Klytemnestra.

"En länge glömd gustavian" är underrubriken för den stora utställning av Louis Masreliez som på fredagen öppnades i Nationalmuseum. Äran av att ha dragit fram honom ur glömskan tillkommer Carl David Moselius, som själv är något av "en länge glömd gustavian"; hans förtjänster om den gustavianska epoken i allmänhet och Masreliez i synnerhet har förvisso inte till fullo beaktats. Med restaureringen av Gustav III:s Hagapaviljong, som med Moselius hjälp blivit en sevärdhet av internationell klass, har emellertid konstnärens rykte vuxit, och på Nationalmuseiutställningen, som Moselius nu fått organisera, presenteras Masreliez i all sin rika mångsidighet.

Vad som gjort att denne gustavianske mästare så länge blivit förbisedd är väl närmast föreställningen att han var en typisk representant för den eklektiska och känslokyliga nyklassicismen. Han var en bildad man, en målarfilosof med betydande insikter i bl. a. konsthistoria, konstteori och klassisk arkeologi, och han ägnade ett intensivt studium åt "de gamles" konst, men det råder ingen tvekan om att han hade ett varmt, häftigt konstnärstemperament, intensivt upplevde och omsmälte vad han såg och verkligen skapade något nytt och enastående: främst den sengustavianska inredningsstilen.

"Masreliez ritade alltid och dömde i konsten som en karl", skrev C. A. Ehrensvärd — vars konståskådning och värdeomdömen för övrigt torde vara starkt influerade av Masreliez'. Masreliez var fri från tysk sentimentalitet och abstrakt idealism, han reagerade också mot den franskt täcka och drogs till den italienska, "den stora smaken", för att använda Ehrensvärds terminologi. I början av hans långa Italienvistelse var det mest barocken och högrenässansen som han beundrade och tecknade efter, men med tiden blev det framför allt förrenässansen och antiken. Hos de tidiga fann han den ursprunglighet och den "hemliga värme" han saknade hos högrenässansens mästare. Särskilt anmärkningsvärt är hans livliga intresse för och uppskattning av Signorelli, som var något ovanligt på den tiden. Bland det otal teckningar han gjort märks också skisser efter antika vaser, skulpturer och dekorativa detaljer, och där finns arkitekturstudier och "vedute"; man häpnar över med vilken aptit och energi han tillägnade sig det italienska kulturarvet.

I sin iver att se och lära kom han så gott som helt ifrån att måla, och de stafflibilder som utställningen har att bjuda på är inte många. I dem visar han ett visst sinne för dramatiska ljusdunkeleffekter — t. ex. i "Priamos hos Achilles" — och för en kraftfull och laddad touche, t. ex. i "Herakles hos Pitteus" och "Allegori över freden", men högst i sina fria kompositioner nådde han utan tvivel som tecknare. Man märker spänningen mellan temperamentets eld och förnuftets vilja till klarhet i teckningar som "Den sårade Venus" och "Orestes och Klytemnestra"; man känner att de sprungit fram ur en lågande inbillnings sköte.

Ur Masreliez' myckna studier av antikt väggmåleri, av Rafaels och Giulio Romanos dekorationer etc. utkristalliserades den sengustavianska inredningsstil som väl får betecknas som hans märkligaste insats. Man lär här intimt känna den i skisser och arbetsritningar för Slottet, Gustav III:s paviljong vid Haga och Prinsessans — senare kallat Arvfurstens — palats, även i en del utförda detaljer och möbler. Lätt, sval, graciös och måttfull, är den något som vi har all anledning att glädja oss över och njuta av och som vi med stolthet kan visa världen.

Yngve Berg

Utskottet delat i konsulentfråga

Statsutskottet avstyrker motioner av hrr Schlyter (s) m. fl. och Hedlund i Östersund (s) m. fl. om att under budgetåret 1949—1950 genomföra fångvårdsstyrelsens förslag att effektivisera den fria kriminalvården, bl. a. genom att väsentligt öka skyddskonsulentorganisationen.

Detta förslag har ännu inte närmare prövats, säger utskottet, som förutsätter att även andra möjligheter skall övervägas, bl. a. att på frivillighetens väg i större utsträckning än hittills som övervakare anlita lärare, ledande personer inom ungdomsorganisationer, arbetsgivare och arbetsledare m. fl. Den fortsatta beredningen av frågan förutsättes skyndsamt komma till stånd, så att förslag snarast kan föreläggas riksdagen.

Reservation har vid denna punkt avgivits av utskottets höger- och folkpartirepresentanter, vilka anser att snara åtgärder på detta område är nödvändiga och därför vill tillstyrka motionerna i begränsad omfattning genom att som provisorium för nästa budgetår anslås 218.000 kr. till avlönande av ytterligare sex skyddskonsulenter och åtta skyddsassistenter.

En av regeringen föreslagen löneförbättring för styresmän och assistenter inom fångvården anses inte böra genomföras redan från 1 juli i år, utan uppskjutas till en tidpunkt efter årets slut. På denna punkt har blank reservation avgivits av fröken Ebon Andersson (h) och hr Broman i Kieryd.

Uppskov med Södertörns delning.

I anslutning till en motion av hr Birke (h) avstyrker statsutskottet förslaget att Södertörns domsaga senast den 1 januari 1951 skall uppdelas i två domsagor. Utskottet anser nämligen att ytterligare någon tids erfarenhet bör avvaktas om tillväxten av folkmängd och arbetsbörda samt övriga på delningsbehovet inverkande förhållanden. Bl. a. anses att full klarhet först bör ha vunnits att några planer inte finns att inkorporera delar av domsagan med Stockholms stad.

Stockholmskommunist utträder ur partiet

En av kommunisternas mera kända kommunalmän i Stockholm, kommunalarbetare Sven Mörk, har utträtt ur partiet och avsagt sig sina offentliga uppdrag. Han har varit ledamot av nykterhetsnämnden, kyrkofullmäktig i Högalid, ledamot av skolrådet och församlingsdelegerad. Som anledning till utträdet ur partiet uppger hr Mörk att han endast därigenom kan undgå att få en mängd uppdrag som han inte hinner med. Han är samtidigt kassör i avd. 5 av Kommunalarbetarförbundet.

Ett tjugutal fastighetsägare i Huvudsta med sekreterare Anders Norrman i spetsen har överklagat Solna stadsfullmäktiges beslut i januari att anta ordningsstadga för staden. Stadsfullmäktiges beslut i överklagade punkter innebär att fastighetsägarna skall var och en vid sin tomt svara för gaturenhållningen. Klagandena anser att det bör ankomma på staden.

SIEMENS *Kylservice*
RING vår serviceavd. Erfaren personal. Välsorterat reservdelslager.
SIEMENS - KUNGSGAT. 36 - TEL. SIEMENSBOLAGET

Byggstopp hotar världssportexpo

Bland dem som på fredagen fick avslag på sina ansökningar om byggnadstillstånd var bestyrelsen för världssportutställningen i sommar, vilken velat ha vidgat byggnadslov.

Utställningens arbetsutskott meddelar med anledning härav följande:

Sedan världssportutställningens anhållan om tillstånd för uppmontering av ytterligare utställningshallar ej beviljats, förbereder utställningsbestyrelsen en förnyad framställning i frågan. Ett tiotal främmande länder har nämligen accepterat den utsända inbjudan och är redan i full gång med förberedelserna för sitt deltagande. I de hallar för vilka man redan fått byggnadstillstånd har man plats endast för de svenska utställarna.

slitman
bättre arbetskläder
finns i
konsumbutiker
i Stockholm hos Pub, Specialkonsum och Klädkonsum

Gå in i Svalan
— de goda böckernas klubb!

Nu har Bokklubben Svalan startat sin åttonde årsserie med de bästa böcker den någonsin erbjudit sina medlemmar såväl beträffande innehåll som typografisk utstyrsel. Alla vänner av goda böcker erbjudas härmed ett nytt tillfälle att till överkomliga priser berika sin boksamling.
Insänd nedan befintliga anmälningskupong och försäkra Er om många timmars trevlig läsning under de kommande 12 månaderna.
Som medlem i 1949 års serie — sedan Ni tecknat Er för minst 6 band — äger Ni även rätt att i mån av tillgång inköpa enstaka band ur de tidigare serierna, som finns upptagna på kupongen och kan rekvireras på samma sätt.

ANMÄLNINGSKUPONG

Till A/B Nordiska Kompaniet, Bokavd., Stockholm.

Undertecknad anmäler sig som medlem i Bokklubben Svalan och beställer de med × i ☐ förprickade böckerna (gärna 12 men minst 6). Böckerna levereras portofritt till ett pris av Kr. 4:65 inkl. porto allt efter som de utkommer och skall betalas var för sig. Ingen medlemsavgift tillkommer. Medlemsbladet SVALAN skall skickas gratis varje månad.

☐ 1 *August Strindberg* **Giftas** Omdebatterad, lidelsefull bok om kvinnan och äktenskapet
☐ 2 *Pearl Buck* **Kvinnopaviljongen** En stor dramatisk roman från ett förmöget köpmanshus i Nord-Kina
☐ 3 *Sigfrid Siwertz* **Det stora varuhuset** Lysande och roligt romansvep från livet på ett stort varuhus
☐ 4 *Gunnar Larsen* **Spår mot norr** Romantisk och realistisk kärlekshistoria i lockande miljöer
☐ 5 *Karin Boye* **För lite** Intensiv och brännande äktenskapsroman om djupa livskonflikter
☐ 6 *Artur Lundkvist* **Negerland** Suggestivt skildras Afrika av i dag: primitivt, magiskt och modernt
☐ 7 *Hans Fallada* **Hur skall det gå med Pinnebergs** En hyllning till kärleken och de enkla, mänskliga dygderna
☐ 8 *Gustaf Hellström* **Snörmakare Lekholm får en idé** Brett upplagd, humoristisk familjeroman om lättsinne och överdåd
☐ 9 *Lilian Smith* **Söllsam frukt** En stark och gripande roman om kärlek och rasmotsättningar
☐ 10 *Viveka Starfelt* **Skörvan i ögat** Intim, starkt fängslande äktenskapsroman i tjusande Parismiljö
☐ 11 *B. o. N. Freedman* **Livskamrater** Två unga människors liv och äktenskap i Kanadas vildmarker
☐ 12 *Einar Wallquist* **Väster om väg** Inspirerade berättelser av den kände "Lappmarksdoktorn"

EXTRAERBJUDANDE.

Som medlem av Bokklubben Svalan Årgång 1949 har jag rätt att även beställa böcker ur föregående serier. V. g. sänd mot postförskott de med × i ☐ markerade, 1 bok i mån./2 i mån./alla på en gång. (Stryk över det ej önskade)

Inb. i konstläderband à 4.65
☐ *Walter Ljungquist:* Vandring med månen
☐ *Hjalmar Söderberg:* Den allvarsamma leken
☐ *Gwethalyn Graham:* Jord och himmel hög
☐ *Dagmar Edqvist:* Musik i mörker
☐ *John Steinbeck:* Buss på villovägar

Inb. i konstläderband à 4.50
☐ *Fritz Thorén:* Kärlek
☐ *Fritiof Nilsson Piraten:* Bokhandlaren som slutade bada
☐ *Louis Bromfield:* Mrs Parkington
☐ *James Hilton:* Blå månen
☐ *Agnes von Krusenstjerna:* Den blå rullgardinen

Inb. i konstläderband à 4.20
☐ *Dagmar Edqvist:* Hjärtat söker nödhamn

☐ *Sigfrid Siwertz:* Sex fribiljetter
☐ *Stuart Cloete:* Rullande hjul
☐ *Henning Haslund:* Jabonah
☐ *Nordhoff-Hall:* Botany Bay
☐ *Howard Spring:* Äran min sporre
☐ *Marika Stiernstedt:* Fröken Liwin
☐ *Frans Werfel:* Sången om Bernadette 2 delar à 4.20
☐ *Gustaf Hellström:* Kring en kvinna
☐ *Nina Fedorova:* Familjen
☐ *Gertrud Lilja:* Hök och duva
☐ *Samuel Shellabarger:* Erövraren från Kastilien. 2 delar à 4.20

Inb. i klotband à 4.05
☐ *Elin Wägner:* Svalorna flyga högt
☐ *Selma Lagerlöf:* Mårbacka
☐ *Sigfrid Siwertz:* Hem från Babylon

Namn och titel ....
(Skriv tydligt eller texta!)
Adress ....
.... D. N.

A/B Nordiska Kompaniet

Bohus Stickning i Ljusgården!

Behöver vi säga mer? Annat än att denna försäljningsutställning är ett nytt bevis på den högtstående smak, som präglar Bohus Stickrings alster — kända långt utanför vårt lands gränser. Se i god tid ut vad *Ni* vill ha.

Ljusgården

A/B Nordiska Kompaniet

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.